

Zvonistica oficială și riscurile ei

12 noiembrie 2004

Gili Cârstea

Un episod fascinant din viața lui Isus ne ajută să înțelegem mai bine zvonistica oficială care face ravagii în biserica timpului nostru.

La prima Lui întâlnire cu demnitarii bisericii, în magnificul edificiu ridicat inițial de Solomon pentru a fi „o pildă” despre scopurile lui Dumnezeu, Domnul Hristos a rostit câteva cuvinte cu profunde semnificații pentru misiunea Sa. El a spus: „Stricați templul acesta, și în trei zile îl voi ridica” (Ioan 2:19). Cărturarii lui Israel au fost luați prin surprindere, crezând că se referă la clădirea în care se aflau. Au subliniat că templul a fost ridicat în patruzeci de ani, insinuând că pretenția Lui de a-l ridica în trei zile este fantezistă. Ne vine greu să credem că ei nu au priceput, mai târziu, despre ce vorbea El. Nu se putea să nu fie familiari cu versetele din Isaia, care spuneau că El dorește să locuiască în casa inimii, deși cerul infinit este scaunul Său de domnie. În plus, ar fi putut să se intereseze, direct sau indirect, ce înseamnă acea propoziție enigmatică. Dar nu au făcut-o. Au preferat să răspândească în popor varianta lor ad literam, cu efectul ei manipulativ devastator, deși Hristos vorbise metaforic, iar Ioan înțelesese foarte bine despre ce este vorba. Iată ce striga poporul ales, la câțiva ani după acel incident:

„Noi L-am auzit zicând: „Eu voi strica Templul acesta, făcut de mâini omenești, și în trei zile voi ridica un altul, care nu va fi făcut de mâini omenești” (Marcu 14:58).

„Acesta a zis: „Eu pot să stric Templul lui Dumnezeu și să-l zidesc iarăși în trei zile” (Mat 26:61).

„Tu, care strici Templul, și-l zidești la loc în trei zile, mântuiește-te pe tine însuși! Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, pogoară-te de pe cruce!” (Mat 27:40).

„Uă! Tu, care strici Templul, și-l zidești la loc în trei zile” (Marcu 15:29).

Hristos nu spusese că El va strica templul lui Dumnezeu, și nici nu Se referise la clădirea în sine. Dumnezeu, care locuia în El, spusese că ei vor strica templul lui Dumnezeu, că El îl va ridica în trei zile, iar templul în discuție era persoana Sa, în care divinul locuia în uman, conform scopului lui Dumnezeu din veacuri veșnice.

Este greu de crezut că aleșii poporului sfânt au fost în stare de o asemenea mistificare a cuvintelor lui Dumnezeu. Așezând discuția în acești termeni, ei sugerau că Isus este excentric, deplasat, fanatic, extremist, sau cel puțin ridicol. Poporul a reacționat previzibil. Nu doreau ca un

astfel de personaj să domnească peste ei, cu atât mai puțin nu erau dispuși să recunoască pe Mesia într-un asemenea individ irațional.

La acest subiect confuziile persistă și acum, iar tehnicile străvechi de dopare a poporului cu semnificații măsluite se practică astăzi printre noi cu mare succes. Oameni care cheamă la o apreciere corectă a tainei evlaviei, „Hristos în voi,” sunt prezentați ca fiind neserioși, hazlii, teologi de buzunar, soli meteorici, iar cuvintele lor sunt prezentate în cea mai fantezistă interpretare. Este normal ca poporul nostru să evite asemenea oameni și să refuze apelul de a vedea în Scriptură parabilele despre scopul lui Dumnezeu. Pare greu de crezut că Dumnezeu a vorbit în tot Vechiul Testament în pilde, deși Hristos, în Noul Testament, a vorbit doar în pilde, „și fără pilde nu le vorbea deloc” (Marcu 4:34).

Din această cauză, Duhul nu ne poate vorbi astăzi „deslușit despre Tatăl,” (Ioan 16:25) fiind obligat să folosească limbajul pildelor, cu riscurile imense care rezultă de aici.

***